

1. Kristi liv og seier

Det var den herligste morgenstund som har runnet på denne jord, - den tredje dagen etter korsfestelsen. Det er livets mektige under som skjer, - for det er Kristi oppstandelse. ([Matt.28,1ff](#))

Noen har ment at han ikke sto opp, for slikt et under var umulig. Josef fra Arimatea måtte ha flyttet ham. Andre har sagt at han trolig var skinndød, bare falt i avmakt, og så våknet på nytt igjen. Atter andre mener at disiplene så lenge hadde ventet å se ham igjen, at de mente de så ham oppstanden. Så har enda andre ment at oppstandelsen var åndelig og ikke legemlig.

Jesus Kristus er likevel legemlig oppstanden. Det sier Guds ord, og dermed er den sak sann. Apostlene ventet egentlig ikke at han sto opp. De ble jo rent opp i under når de fikk vite det. Ellers er det pålitelig vitnet av dem som så ham: De tre kvinner, Johannes og Peter, Maria Magdalena, de to til Emmaus, disiplene, og de 500 på en gang. De tre evangelistene og forfatterne ellers i N. T. har skrevet om det. Apostelen Paulus møtte ham. Hele N. T. er et samstemmig vitnesbyrd om det.

Det forteller også den tomme grav. Den kjensgjerning sto fast for alle de første kristne. Språkbruken peker i samme lei: Anastasis, oppstandelse, egersis, oppvekkelse, gjelder begge legemlig oppstandelse eller oppvekkelse. Det beviser også det nye åndelige livet som fra påske- og pinsedag strømmer gjennom den kristne kirken. Hver en kristen som i tro ga seg over til ham, fikk møte ham som den levende Herre. Den visshet har troen i den kristne sjel: Jeg møtte den oppstandne.

Jesu legemlige oppstandelse har stor verdi for frelsesverket. Først og framst har den verdi for Jesus personlig. *«Etter hellighets ånd er han godtgjort å være Guds veldige Sønn ved oppstandelsen fra de døde, Jesus Kristus, vår Herre.»* ([Rom.1,4](#)) Hans navn er nå det største navn. *«Derfor har Gud høyt opphøyet ham og gitt ham det navn som er over alt navn, så at i Jesu navn skal hvert kne bøye seg, deres som er i himmelen og på jorden og under jorden.»* ([Fil.2,9-10](#)) Han er nemlig den evige seierherre. Han er verdens frelser. *«Ham gir alle profetene det vitnesbyrd at hver den som tror på ham, får syndenes forlatelse ved hans navn.»* ([Ap.G.10,43](#)) Og han er verdens dommer. Gud har *«fastsatt en dag da han skal dømme verden med rettferdighet ved en mann som han har bestemt til det, etterat han har gitt fullgodt bevis for alle ved å oppreise ham fra de døde.»* ([Ap.G.17,31](#)) Han er oppstanden i all sin herlighet. Vi vet ikke så meget om hvordan hans oppstandelseslegeme var. Han kunne være både kjennelig og ukjennelig. Han var ubundet av tid og sted, og kunne gå gjennom stengte dører. Han var Guds sønn i herlighet.

Så har den verdi for Kristi verk. Oppstandelsen viser at Gud har godkjent soningsverdet i Jesu død, og at Satans makt er knekt. Var han ikke oppstanden, ville verket være ugyldig, vi leve i våre synder, vår tro være unyttig, og vi være uvisse om alt. -- Oppstandelsen er også forutsetningen for hans videre virksomhet. Merk trinnene i disse ord: *«Kristus er den som er død, ja, hva mere er, som også er oppstanden, som også er ved Guds høyre hånd, som også går i forbønn for oss.»* ([Rom.8,34](#))

Og dermed har den verdi for oss. Den oppstandne Kristus er grunnen til vår rettferdiggjørelse: *«Han som ble gitt for våre overtredelser og oppreist til vår rettferdiggjørelse»* ([Rom.4,25](#)) Men dermed er han grunnen for det nye livet, forbildet for det og kraftkilden til det. Ja, hans liv er vårt liv. Han er også grunnen til vår herliggjørelse. *«Jesus sa: Jeg er oppstandelsen og livet, den som tror på meg, om han enn dør, skal han dog leve.»* ([Joh.11,25](#)) *«Han skal forvandle vårt fornedreleslegeme, så det blir likt med hans herlighetslegeme, etter den kraft hvormed han og kan underlegge seg alle ting»* ([Fil.3,21](#))

2. Kristi styre og rike

Fra sin himmelvarde så Israels profeter fram til den kongen som skulle komme. Mange ord kom til

David om hans store kongeætt og faste kongestol. «Fast skal ditt hus og ditt kongedømme være evig for mitt åsyn. Din trone skal være grunnfestet evig.» ([2.Sam.7,16](#)) Flere salmer i Salmenes bok har navnet kongesalmene. «Jeg har innsatt min konge på Sion, mitt hellige bjerg.» ([Sl.2,6](#)) «Herren sa til min Herre: Sett deg ved min høyre hånd til jeg har fått lagt dine fiender til skammel for dine føtter.» «Han skal være stor og kalles den høyestes Sønn, og Gud Herren skal gi ham hans far Davids trone, og han skal være konge over Jakobs hus evindeligg, og det skal ikke være ende på hans konge- dømme.» ([Luk.1,32-33](#))

Så var da Kristi kamp en kongskamp. Han kjempet mot Satans rike for å grunne Guds rike. Og så var da Kristi seier en kongeseier, der han vant over sin motstander. Han har nøklene til døden og dødsriket. Og Kristi kongestanke er den største som er gitt på jord:

De var samlet der på Himmelfartsbjerget, elleve redde, veike, ukyndige og syndige menn sammen med ham. Aldri var skaren så liten, aldri forholdene så små, som da kongenes konge skulle gi sitt kongeord, det kongeord som er det største på jord: «Meg er gitt all makt i himmel og på jord, gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet I døper dem til Faderens og Sønnens og Den hellige ånds navn, og lærer dem å holde alt det jeg har befalt eder. Og se jeg er med eder alle daggr inntil verdens ende.» ([Matt.28,18-20](#))

Dermed ble han tatt opp til Himmelen, Han satte seg ved Faderens høyre hånd. Det er æresplassen i Himmelen, og styrerplassen i frelsens rike. Derifra skal han komme igjen og dømme levende og døde. Markus har ordet Guds rike 14 ganger. Lukas bruker gudsherredømmet, og dertil riket 2 ganger. Matteus har gudsherredømmet 4 ganger og himmelriket 32 ganger (som ikke står hos Markus og Lukas). Kongeriket betyr først det område innen de bestemte grenser en konge styrer. Så betyr det kongens herredømme, kongevelde og kongeverdighet, eller det å være konge. Kristi rike har ikke ytre grenser, men er nettopp der hans vilje rår, og spesielt der hans vilje rår i hjertene. Derfor er hans rike innen i oss som tror.

Himmelriket betyr at det er himmelsk i sin art, og ikke av denne verden. Når apostelen sier at vårt rike er i himlene, så mener han vel at der er riket som det skal være, og det er vårt mål. Men han mener også at vi skal samle alle våre interesser der, for henede er vi fremmede og utlendinger. Vi er under himmelens styring, og skal være det. Vi har et himmelvendt sinn og skal ha det. Vi er et stykke himmel på jorden. Under: «Jesu Kristi rike: Kirkens liv» og «Jesu Kristi seier: menighetens seier» vil vi se mere på «Jesu Kristi riksverk»

(Afsnit IV fra "ALLE TING MED HAM" af Bernhard Eide - Sambandets Forlag 1942 - Shafan 21-02-15)